

EIOPA-BoS-14/173 DA

Retningslinjer for anvendelse af cederede genforsikringsordninger i delmodulet for skadesforsikringsrisici

Retningslinjer for anvendelse af cederede genforsikringsordninger i delmodulet for skadesforsikringsrisici

Indledning

- 1.1. I henhold til artikel 16 i forordning (EU) nr. 1094/2010 af 24. november 2010 (i det følgende "EIOPA-forordningen")¹, artikel 105, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II)² samt artikel 119 til 135 og artikel 209 og 214 i Kommissionens Delegerede Forordning (EU) 2015/35 af 10. oktober 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (herefter "Forordning (EU) 2015/35") udsteder EIOPA retningslinjer for delmodulet for skadesforsikringskatastroferisici³.
- 1.2. Retningslinjerne har til formål at sikre en fælles, ensartet og konsistent anvendelse af delmodulet for skadesforsikringskatastroferisici, herunder håndtering af selskabers cederede genforsikringsordninger.
- 1.3. Retningslinjerne er rettet til tilsynsmyndigheder i henhold til Solvens II-direktivet.
- 1.4. I nærværende retningslinjer refereres der til "flowdiagrammet for skadesforsikringsrisici", som repræsenterer de forskellige delmoduler, som i henhold til Forordning (EU) 2015/35 udgør delmodulet for skadesforsikringskatastroferisici i standardformlen for solvenskapitalkravet.
- 1.5. I forbindelse med disse retningslinjer er der udarbejdet følgende definitioner:
 - a) "bruttotab":
 - i. ved anvendelse af risikoreduktion i et delmodul, som fungerer uafhængigt af andre delmoduler: tabet beregnet i overensstemmelse med formlen i dette delmodul
 - ii. ved anvendelse af risikoreduktion i et delmodul, som er afhængigt af andre delmoduler: tabet beregnet i overensstemmelse med formlen i dette delmodul, men med anvendelse i formlen af resultaterne fra hvert delmodul med fradrag af den anvendte risikoreduktion (hvis relevant) i de delmoduler, som delmodulet er afhængigt af
 - b) "katastrofebegivenhed med aggregerende virkning": en katastrofebegivenhed, der akkumuleres og påvirker en samlet gruppe policer. Konsekvenserne for separate policer er svære at identificere
 - c) "katastroferisikobegivenhed": en begivenhed, der påvirker policer, som specifikt kan identificeres, eller en enkelt police

¹ EUT L 331 af 15.12.2010, s. 48-83.

² EUT L 335 af 17.12.2009, s. 1-155.

³ EUT L 12 af 17.01.2015, s. 1-797.

- d) "bruttobegivenhed": specifikation af begivenheden med den detaljeringsgrad, der er nødvendig for at anvende den cederede genforsikringsordning. Det er dette begreb, der anvendes for bruttotab efter opdeling
- e) "grene af delmoduler for katastroferisici": grene af en af de i artikel 119 i Forordning (EU) 2015/35 anførte fire primære delmoduler for skadesforsikringskatastroferisici
- f) "cederet genforsikring/cederet genforsikringsbeskyttelse": genforsikringsordninger, hvor et selskab cederer risikoen til et genforsikringsselskab
- g) "indgående genindsættelsespræmie": enhver genindsættelsespræmie, som kan betales til et selskab
- h) "dækning for sammentræf": en excedent genforsikringsaftale vedrørende to eller flere dækninger eller policer udstedt af det selskab, som skal inddrages i et tab, før der kan ske dækning. Genforsikringsaftalens gældende grænse ("attachment point") ligger normalt over de grænser, der gælder for en given police
- i) "1:200 år katastrofebegivenhed": en katastrofebegivenhed svarende til en value-at-risk-beregning med et konfidensniveau på 99,5 %, som defineret i artikel 104, stk. 4, i Solvens II-direktivet.
- j) "komponent": en selvstændig beregningsenhed i delmodulet for skadesforsikringskatastrofer, for hvilket der kan fastsættes et solvenskapitalkrav. Dette kan ske på delmodulniveau eller med lavere detaljeringsgrad, f.eks. område eller EØS-/ikke-EØS-område ved naturkatastroferisici.

1.6. Såfremt begreberne ikke er defineret i disse retningslinjer, har de den betydning, der er defineret i de i indledningen omtalte retsakter.

1.7. Retningslinjerne finder anvendelse fra den 1. april 2015.

Afsnit I: Retningslinjernes rækkefølge

Retningslinje 1 - Retningslinjernes rækkefølge

1.8. For at vurdere deres cederede genforsikring i forhold til katastroferisici skal selskaberne anvende afsnittene i disse retningslinjer i den rækkefølge, de forekommer.

Afsnit II: Kategorisering af begivenheder

Retningslinje 2 - Den nødvendige detaljeringsgrad til kategorisering af katastrofebegivenheden

1.9. Selskaberne bør i medfør af artikel 119 til 135 kategorisere 1:200 år katastrofebegivenheder i en passende detaljeringsgrad for at kunne anvende risikoreduktionsteknikkerne.

Retningslinje 3 - Kategorisering af katastrofer som katastroferebegivenheder med aggregerende virkning eller risikokatastroferebegivenheder

- 1.10. Selskaberne bør kategorisere de tab, som er defineret i de forskellige delmoduler for katastroferisici, som enten "katastroferebegivenheder med aggregerende virkning" eller "risikokatastroferebegivenheder". Selskaberne bør i givet fald også anføre, om sådanne begivenheder påvirker specifikke kendte policer eller ej.
- 1.11. For hvert delmodul for skadesforsikringskatastroferisici bør selskaberne kategorisere begivenhedstypen som følger:
- delmoduler for jordskælv, storm, hagl, oversvømmelse og sammensynkning kategoriseret som en katastroferebegivenhed med aggregerende virkning
 - delmodul for motoransvar kategoriseret som en risikokatastroferebegivenhed, der påvirker en enkelt police
 - delmoduler for ansvar, luftfart, søfart og brand kategoriseret som en risikokatastroferebegivenhed, der påvirker kendte policer.
 - delmodul for kredit og kaution som kategoriseret i retningslinje 13 og 14.
 - delmodul for ikkeproportional tingskadeforsikring som kategoriseret i retningslinje 11.

Retningslinje 4 - Kategorisering af antallet af begivenheder for delmoduler for naturkatastrofer med hensyn til EØS-områder

- 1.12. Selskaberne bør betragte antallet af begivenheder ved bruttotab i EØS-lande som enkeltstående eller dobbelte begivenheder, som påvirker en eller flere regioner, og bør ikke antage, at der indtræffer flere begivenheder i hver region.

Retningslinje 5 - Kategorisering af antallet af begivenheder for delmoduler for naturkatastrofer med hensyn til ikke-EØS-områder

- 1.13. I tilfælde af ikke-EØS-områder, hvor antallet af katastroferebegivenheder med aggregerende virkning, som genererer bruttotabet, ikke er blevet defineret, bør selskaberne for hvert enkelt delmodul anvende en metode svarende til den metode, som anvendes under retningslinje 4.

Retningslinje 6 - Valg af katastroferebegivenhed

- 1.14. Hvis der kan defineres et antal 1:200 år katastroferebegivenheder, bør selskaberne udlede begivenheder, som er konsistente med deres risikoprofil, og vælge den begivenhed, der udløser den højeste katastrofebelastning, efter anvendelsen af risikoreduktionsteknikkerne.

Retningslinje 7 - Størrelse af tab for ansvarsrisici

- 1.15. For at bestemme størrelsen af de individuelle krav, som i henhold til artikel 133 i Forordning (EU) 2015/35 danner grundlag for beregningen af tabet i basiskapitalgrundlaget, bør selskaberne benytte følgende fremgangsmåde:
- Inden for hver risikogruppe bør n_i -risiciene med de højeste grænser identificeres. I denne forbindelse består en "risiko" af alle de policer, som er tegnet som led i en ordning med samme eller en nært tilknyttet

dækning og den samme forsikrede forsikringstager (når den forsikrede forsikringstager er en forsikringstager i henhold til forsikringsaftalen), og som er i kraft på samme tid.

- b) Hver af de deraf følgende n_i -grænser bør ganges med 1,15.
- c) De i b) beregnede n_i -værdier bør lægges sammen og trækkes fra L ("liability", ansvar, i), og en eventuel difference bør fordeles proportionelt ved hjælp af de gældende grænser for n_i -værdierne.
- d) De deraf følgende n_i -værdier bør betragtes som enkeltstående krav hidrørende fra en enkelt begivenhed, der hver er forbundet med den risiko, de er afledt af.

1.16. Selskaberne bør herefter være i stand til for hvert af n_i -kravene at identificere, hvilken forsikringsdækning der er gældende i betragtning af den tilknyttede risiko.

1.17. Selskaberne bør være i stand til over for tilsynsmyndighederne at påvise, at deres køb af cederede genforsikringer ikke væsentligt er blevet påvirket af, om risikoen ville være en af de risici, der er identificeret under denne proces.

Afsnit III: Opdeling af bruttotabet

Retningslinje 8 - Opdeling af bruttotabet på individuelle lande eller andre komponenter

1.18. Selskaberne bør benytte en af de nedenfor anførte metoder til opdeling af bruttotabet på individuelle komponenter, såfremt bruttoeffekten for individuelle policer ikke er blevet identificeret, således at der kan anvendes cederet genforsikringsbeskyttelse:

- a) Maksimumsmetode: Bruttotabet henføres til den komponent, som bidrager mest til bruttotabet før risikodiversificering.
- b) Spredningsmetode: Bruttotabet fordeles på relevante komponenter i forhold til deres bidrag til bruttotabet før risikodiversificering; alternativt kan der anvendes korrelationsmatricer til fordeling af tabet svarende til den metode, der foreslås ved allokering af solvenskapitalkravet (SCR) til brancher
- c) Blandingsmetode: I denne metode vælges maksimum (på basis af det største nettokapitalkrav) for maksimums- og spredningsmetoden ovenfor.

Retningslinje 9 - Opdeling af bruttotabet for delmoduler for naturkatastrofer i relation til EØS-scenarier

1.19. Selskaberne bør anvende de nedenfor definerede metoder til opdeling af bruttotabet for delmoduler for naturkatastrofer i relation til EØS-scenarier.

1.20. Ved opdeling af bruttotabet på regioner bør selskaberne anvende blandingsmetoden til delmodulerne for storm og oversvømmelse og maksimumsmetoden til opdeling på delmodulerne for jordskælv og hagl.

1.21. Ved opdeling af bruttotabet på forretningsenheder, virksomheder og brancher bør selskaberne anvende spredningsmetoden.

- 1.22. Hvis selskabets risikoprofil er af en sådan beskaffenhed, at den ovenfor anførte metode ikke er hensigtsmæssig, bør selskabet vælge en mere hensigtsmæssig metode og begrunde den over for den tilsynsførende myndighed.

Retningslinje 10 - Opdeling af bruttotabet for naturkatastrofer i ikke-EØS-områder

- 1.23. For så vidt angår ikke-EØS-områder bør selskaberne for at henføre bruttotabet anvende metoder, der er i overensstemmelse med de metoder, som anvendes for de i retningslinje 9 anførte EØS-risici.
- 1.24. Hvis selskabets risikoprofil er af en sådan beskaffenhed, at denne metode ikke er hensigtsmæssig, bør selskabet vælge en mere hensigtsmæssig metode og begrunde den over for den tilsynsførende myndighed.

Retningslinje 11 - Opdeling af bruttotabet for naturkatastrofer ved ikkeproportional tingskadeforsikring

- 1.25. Selskaberne bør for at henføre tabet til en region anvende maksimumsmetoden til delmodulet for ikkeproportional tingskadeforsikring. Selskaberne bør derefter skønne eksponeringen mod den højeste risiko i denne region og antallet af specificerede begivenheder på samme måde som i den eller de relevante katastrofebegivenheder med aggregerende virkning, som er gældende for de underliggende aftaler. Såfremt der er defineret to katastrofebegivenheder med aggregerende virkning, bør dette betyde, at begge begivenheder forekommer i samme region.
- 1.26. Hvis selskabets risikoprofil er af en sådan beskaffenhed, at denne metode ikke er hensigtsmæssig, bør selskabet vælge en mere hensigtsmæssig metode. En sådan metode bør begrundes over for den tilsynsførende myndighed.

Retningslinje 12 - Specifikation af bruttotabet for delmoduler for menneskeskabte katastrofer: ansvarsrisici vedrørende motorkøretøjer, søfart, luftfart og brand

- 1.27. Selskaberne bør ved anvendelse af retningslinje 34 til 39 identificere de specifikke policer, som påvirkes af ansvarsrisikoen for bruttobegivenheden. For så vidt angår søfart, luftfart og brand bør selskabet identificere de bruttorisici, der påvirkes, og dermed de genforsikringer (herunder exceedente tabssikringer pr. risiko), der er gældende for kravene.
- 1.28. For så vidt angår ansvarsrisiko for motorkøretøjer bør selskabet antage, at den risikokatastrofebegivenhed, der er anført i Forordning (EU) 2015/35, indtræffer som følge af enkeltstående tabsgivende begivenhed. Selskabet bør antage, at tabet opstår i den region og/eller forretningsenhed, som generer det højeste bidrag til bruttotabet før risikodiversificering.
- 1.29. Ved anvendelse af risikospecifikke tabssikringer bør selskabet over for den nationale tilsynsmyndighed være i stand til at begrunde, at købet af cederede genforsikringsordninger ikke er blevet væsentligt påvirket af, hvorvidt risikoen er identificeret som bruttobegivenheden eller som et bidrag til en sådan bruttobegivenhed.

Retningslinje 13 – Opdeling af bruttotabet for kredit og kaution - scenarie med storkunder

1.30. Ved fastsættelse af den største krediteksponering bør selskaberne tage højde for eksponeringsakkumulation ved enheder i en koncern.

Retningslinje 14 – Opdeling af bruttotabet for kredit og kaution - scenarie med recession

1.31. Såfremt selskaberne har behov for at henføre bruttotabet ved recession til forskellige lande, industrier, produkttyper eller mere generelt til de respektive genforsikringsordningers anvendelsesområder med henblik på at anvende deres genforsikringsbeskyttelse, bør de henføre bruttotabet forholdsmæssigt på basis af bruttopræmiernes størrelse.

Afsnit IV: Anvendelse af cederet genforsikring

Retningslinje 15 - Anvendelse af cederet genforsikring

1.32. Selskaberne bør anvende hver type af cederet genforsikringsbeskyttelse på et af de nedenfor anførte niveauer:

- a) forskellige zoner inden for en enkelt forsikringsgren med delmodul i et enkelt område
- b) forskellige områder inden for en enkelt forsikringsgren med delmodul
- c) EØS-/ikke-EØS-gruppering inden for et enkelt delmodul; forskellige forsikringsgrene med delmoduler for katastrofe inden for et delmodul for katastrofe
- d) forskellige delmoduler for katastrofe, hvilket f.eks. kunne være tilfældet for stop-loss-dækning og dækning med overordnet erstatningsbegrænsning ("aggregate cover") på tværs af delmoduler for menneskeskabte katastrofer og naturkatastrofer.

1.33. Selskaberne kan også anvende dækning, der er specifik for en branche eller en forretningsenhed.

1.34. Såfremt en genforsikringsbeskyttelse dækker andre risici, som ikke er omfattet af delmodulet for katastroferisici (f.eks. stop-loss for en branche), bør selskabet tage højde for sådanne risici ved beregning af fordelene ved beskyttelse under modulet for katastroferisici.

1.35. Selskaberne bør anvende cederet forsikring i overensstemmelse med artikel 209 til 214 i Forordning (EU) 2015/35. Selskaberne bør sikre, at genforsikringserstatninger ikke medregnes to gange, jf. artikel 209, stk. 1, litra e, i Forordning (EU) 2015/35. Selskaberne bør sikre, at den samlede erstatning ved risikoreduktionsmetoder, som der er taget højde for i deres beregning af nettotab, ikke overstiger det samlede mulige beløb i henhold til betingelserne i deres risikooverførselsordning.

Retningslinje 16 - Indgående genetableringspræmier

1.36. Selskaberne bør tage højde for modtagelsen af indgående genetableringspræmier, såfremt det over for den tilsynsførende myndighed kan

påvises, at disse vil blive udløst af den bruttobegivenhed, som er specificeret i delmodulet for katastrofe.

- 1.37. Selskaberne bør i deres beregning af bruttotabet tage højde for yderligere eksponeringer for andre eller efterfølgende begivenheder, der indtræffer som følge af en sådan indgående genetableringspræmie.

Retningslinje 17 - Andre konsekvenser for basiskapitalgrundlaget ved udløsningen af den cederede genforsikringsaftale

- 1.38. Selskaberne bør tage højde for genetableringspræmier eller andre supplerende pengestrømme, der kan opstå ved udløsningen af den cederede genforsikringsbeskyttelse.

Retningslinje 18 - Anvendelsesrækkefølge for genforsikringsbeskyttelser

- 1.39. Selskaberne bør anvende genforsikringsbeskyttelser i den rækkefølge, der er specificeret i de kontraktmæssige aftaler, da de er baseret på den underliggende risiko

Retningslinje 19 – Proportional genforsikring

- 1.40. Ved kvotegenforsikring, excedentgenforsikring og proportionale fakultative aftaler bør selskaberne foretage en forholdsmæssig henførsel af bruttobegivenheden på tværs af disse genforsikringsaftaler.
- 1.41. Såfremt selskabets proportionale genforsikringsaftale er underlagt en "begivenhedsgrænse" eller lignende, kan det bruttotab, som er henført til en sådan aftale, ikke overstige en sådan grænse, og enhver overskydende del skal føres tilbage til den "nettotilbageførte" tabsandel.

Retningslinje 20 - Ikkeproportional genforsikring pr. risiko

- 1.42. Ved tabsbegrænsning og ikkeproportionale fakultative aftaler bør selskaberne kun anvende denne ikkeproportionale genforsikring i henhold til standardformlen, såfremt bruttobegivenheden gør det muligt at identificere de kendte policer i de underliggende policer, som er genstand for eksponering. I retningslinje 3 specificeres de delmoduler, hvor dette bør være tilfældet.

Retningslinje 21 - Ikkeproportional genforsikring pr. begivenhed

- 1.43. Selskaberne bør kun anvende ikkeproportional genforsikring til definerede bruttobegivenheder, hvis tabet kan fordeles på en hensigtsmæssig måde.
- 1.44. Selskabet bør udvise rettidig omhu og tage højde for mindre almindelige aftaletyper, såsom franchise, og for delvise placeringer og co-forsikring.

Retningslinje 22 - Summaforsikringsaftaler og basisrisiko

- 1.45. Selskaberne bør ikke anvende summaforsikringer i henhold til standardformlen, medmindre det kan påvises, at størrelsen af basisrisikoen ifølge definitionen i scenariet ikke er af afgørende betydning.

Retningslinje 23 - Anvendelse af aftaler med overordnet erstatningsbegrænsning samt dækning for sammentræf

- 1.46. Selskaberne bør overveje, i hvor høj grad de ønsker at lade aftaler med overordnet erstatningsbegrænsning indgå i beregningen af solvenskapitalkravet for skadesforsikringskatastrofer. Valget bør træffes ud fra indholdet af

risikoreduktionsmekanismen, samt hvor der er forventning om genforsikringserstatning, såfremt bruttobegivenheden indtræffer.

- 1.47. Såfremt selskaberne vurderer genforsikringserstatning under forsikringsaftaler med dækning for sammentræf, bør de over for den tilsynsførende myndighed påvise, at forsikringsaftalerne ville svare til de i standardformlen definerede katastrofegivenheder.
- 1.48. Selskaberne bør sikre, at genforsikringserstatning ikke medregnes to gange, og skal over for den tilsynsførende myndighed være i stand til at forklare og påvise logikken bag anvendelsen.

Retningslinje 24 - Behandling af delt genforsikringserstatning

- 1.49. Såfremt der ydes erstatning som delt genforsikringserstatning, bør selskabet følge principperne i retningslinje 32.

Retningslinje 25 - Behandling af resultatet af lavere overordnede begrænsningsniveauer

- 1.50. Selskaberne bør sondre mellem genanskaffelsesomkostninger og genforsikringserstatning, når de lægger solvenskapitalkravene sammen på tværs af delmodulerne for skadesforsikringskatastrofer. Såfremt genforsikring på et givent niveau ikke stemmer overens med dette samlede beløb, vil det være nødvendigt at dele omkostningerne op i passende størrelser. I givet fald bør spredningsmetoden anvendes.

Retningslinje 26 - Behandling af andre aftaler, som ikke er specificeret her

- 1.51. For andre genforsikringsaftaler eller aftaletyper, som ikke udtrykkeligt er anført her, bør selskaberne anvende de principper, der er omfattet af retningslinjerne ovenfor.

Afsnit V: Gensammenlægning af nettotab

Retningslinje 27 - Gensammenlægning af nettotab for at nå frem til solvenskapitalkravet for katastroferisici i selskabet

- 1.52. Såfremt selskaberne har henført et spredt bruttotab på et mere detaljeret niveau (dvs. "bruttobegivenheden") med henblik på at estimere deres genforsikringserstatning, bør de lægge nettokomponenterne sammen for at nå frem til solvenskapitalkravet.
- 1.53. Såfremt selskaberne har resultater for solvenskapitalkravet fra forskellige niveauer i beregningen, bør de kombinere nettokomponenterne for at nå frem til solvenskapitalkravet for skadesforsikringskatastrofer.
- 1.54. I det tekniske bilag I beskrives, hvordan denne retningslinje skal anvendes.

Afsnit VI: Dokumentation og validering

Retningslinje 28 - Dokumentation og validering af valgte katastrofegivenheder

- 1.55. Ved delmodulet for skadesforsikringskatastrofer kategoriseret som "Andet" bør selskaberne over for den tilsynsførende myndighed gøre rede for de valgte katastrofebegivenheder i den periodiske tilsynsrapport i overensstemmelse med artikel 309, stk. 5, litra a, i Forordning (EU) 2015/35. Forklaringen bør indeholde oplysninger om væsentlige beslutningspunkter, drøftelse af alternativer til sådanne væsentlige beslutningspunkter samt baggrunden for de endelige valg.
- 1.56. For så vidt angår definition af passende katastrofebegivenheder bør selskaberne i deres dokumentation ligeledes medtage oplysninger om enhver intern udfordring.

Retningslinje 29 - Dokumentation af opdelingsmetode

- 1.57. Selskaberne bør dokumentere den opdelingsmekanisme, der er anvendt for genforsikringsordningens delmoduler. Denne bør omfatte en begrundelse for den valgte metode, en drøftelse af mulige alternativer, såfremt der er flere hensigtsmæssige metoder, samt de beregninger, der er foretaget med henblik på at opnå opdelingen.

Retningslinje 30 - Dokumentation for fremgangsmåde ved beregning af nettoværdi og gensammenlægning

- 1.58. Selskaberne bør dokumentere fremgangsmåden ved beregning af bruttobegivenhedens nettoværdi. Dette omfatter en beskrivelse af:
- a) selskabets genforsikringsordning
 - b) beregningerne af nettoværdien
 - c) oplysninger om henførelsen af eventuelle erstatningsbeløb til de relevante forsikringsdelmoduler
 - d) oplysninger om, hvordan gensammenlægningen er blevet gennemført med henblik på at nå frem til SCR_{nicat}.
- 1.59. Selskaberne bør desuden i deres dokumentation påvise, at de forudsatte genforsikringserstatningsbeløb ikke medregnes to gange.
- 1.60. Såfremt selskaberne er gået ud fra nogle justerbare præmieelementer (f.eks. indgående og cederede genindsættelsespræmier), bør dokumentationen omfatte en begrundelse af de metoder og forudsætninger, der er benyttet for at nå frem til disse.

Afsnit VII: Særlige overvejelser for soloselskaber, der indgår i koncerner

Retningslinje 31 - Behandling af interne genforsikringsordninger

- 1.61. For så vidt angår soloselskaber bør selskabet behandle cederede genforsikringsordninger, som forefindes i andre af koncernens selskaber ("intern genforsikring"), på samme måde, som det ville håndtere ordninger med tredjeparter.

Retningslinje 32 - Estimering af genforsikringserstatning, som tilfalder et soloselskab i henhold til en genforsikringsaftale i koncernen i forbindelse med katastrofebegivenheder med aggregerende virkning

1.62. Ved estimering af genforsikringserstatning, som tilfalder forsikringstageren i henhold til en aftale med overordnet erstatningsbegrænsning (dvs. en aftale, som beskytter mod samlede akkumulerede tab i flere af koncernens selskaber), bør hvert soloselskab:

- a) beregne soloselskabets bruttotab for 1:200 år katastrofebegivenheden
- b) beregne koncernens bruttotab for 1:200 år katastrofebegivenheden
- c) foretage en estimering af genforsikringserstatningen i henhold til koncernens genforsikringsaftale
- d) henføre genforsikringserstatninger i overensstemmelse med de aftalemæssige ordninger, i det omfang sådanne ordninger forefindes, eller foretage en estimering af de genforsikringserstatninger, som tilfalder soloselskabet i forholdet bruttotab a)/b) ganget med det i c) estimerede beløb.

Retningslinje 33 - Estimering af genforsikringserstatning, som tilfalder et soloselskab i henhold til en genforsikringsaftale i koncernen i forbindelse med risikokatastrofebegivenheder

1.63. Ved estimering af den genforsikringserstatning, der tilfalder forsikringstageren baseret på en risikospecifik aftale (dvs. en aftale, som beskytter mod en specifik risiko/specifikke risici), bør soloselskaberne:

- a) vurdere, hvorvidt den specifikke risiko/de specifikke risici, der udløser soloselskabets tab for 1:200 år begivenheden, er den samme specifikke risiko/de samme specifikke risici, som udløser koncernens tab for 1:200 år begivenheden
- b) i tilfælde af overlapninger foretage en estimering af den genforsikringserstatning, som tilfalder soloselskabet i henhold til koncernens genforsikringsaftale.

Afsnit VIII: Henførelse af forsikringspolicer til ansvarsrisikogrupper for delmodul for ansvarsrisici i forbindelse med menneskeskabte katastrofer

Retningslinje 34 - Ansvarsrisikogruppe 1

1.64. For så vidt angår den ansvarsrisikogruppe 1, der er omhandlet i bilag XI til Forordning (EU) 2015/35, bør selskaberne medtage de erhvervsansvarsforsikringspolicer, som yder dækning til praktiserende udøvere af liberale erhverv ved mulige erstatningskrav.

1.65. Selskaberne bør i denne risikogruppe medtage en række ansvarsprodukter, herunder:

- a) ansvarsforsikring for læger, herunder specialister eller praktiserende læger, hospitaler og andre sundhedsudbydere, når disse har lægeligt ansvar
- b) fejl og forsømmelser eller erhvervsansvarsforsikring eller andre ansvarsforsikringspolicer, hvor der er tale om tredjeparter, over for hvem forsikringstageren har omsorgspligt

- c) erstatning for manglende opfyldelse og beslægtet økonomisk tab hidrørende fra tjenester ydet af et selskab
- d) erstatning for garantibrud eller krænkelse af immaterielle rettigheder
- e) erstatning for enhver personskade eller tingskade (det være sig materiel eller økonomisk) samt følgeskader og forsikring mod forsvarsomkostninger som følge af fejl eller forsømmelser begået i embedes medfør af en person i et liberalt erhverv.

Retningslinje 35 - Ansvarsrisikogruppe 2

- 1.66. For så vidt angår den ansvarsrisikogruppe 2, der er omhandlet i bilag XI til Forordning (EU) 2015/35, bør selskaberne medtage policer for arbejdsgiveres ansvarsforsikring, som yder dækning for ethvert ansvar, en arbejdsgiver måtte blive pålagt, såfremt en medarbejder kommer til skade under udførelsen af sit arbejde.
- 1.67. I denne risikogruppe bør selskaberne medtage forpligtelser, som yder dækning for:
- a) levering af forebyggende eller helbredende medicinsk behandling eller pleje i relation til en ulykke på arbejdspladsen, en arbejdsskade eller arbejdsbetingede sygdomme
 - b) økonomisk godtgørelse for en sådan behandling
 - c) økonomisk godtgørelse for en ulykke på arbejdspladsen, en arbejdsskade eller arbejdsbetingede sygdomme.

Retningslinje 36 - Ansvarsrisikogruppe 3

- 1.68. For så vidt angår den ansvarsrisikogruppe 3, der er omhandlet i bilag XI til Forordning (EU) 2015/35, bør selskaberne medtage ansvarsforsikringspolicer for direktører og embedsmænd, som yder dækning for ansvar og forsvarsomkostninger for direktører og embedsmænd i en virksomhed eller for selve organisationen/organisationerne, såfremt denne eller disse lider tab som følge af et søgsmål om påståede skadevoldende handlinger i deres egenskab af direktør og embedsmand i organisationen, herunder dækning for forsvarsomkostninger, der følger af strafferetlige og lovmæssige undersøgelser og/eller retssager.
- 1.69. Selskaberne bør i denne risikogruppe medtage policer for ledelses- og medarbejderansvar.

Retningslinje 37 - Ansvarsrisikogruppe 4

- 1.70. For så vidt angår den ansvarsrisikogruppe 4, der er omhandlet i bilag XI til Forordning (EU) 2015/35, bør selskaberne medtage de policer, der yder dækning for ethvert ansvar som følge af fejl og/eller forsømmelighed, som resulterer i personskade og/eller tingskade i forhold til tredjepersoner, undtagen:
- a) de personer, som er omfattet af motorkøretøjsforsikringen og søfarts-, luftfarts- og transportforsikringen

- b) de personer, som er omfattet af ansvarsrisikogrupperne 1, 2, 3 og 5 i bilag XI til Forordning (EU) 2015/35
- c) ansvarsdækning mod tredjemand i forhold til individuelle boligejere, individer som privatpersoner (herunder når de går på jagt) og selvstændige håndværkere eller "kunsthåndværkere"
- d) ansvarsdækning mod tredjemand i forhold til skader og ødelæggelser forårsaget af husdyr.

Retningslinje 38 - Ansvarsrisikogruppe 5

1.71. For så vidt angår den ansvarsrisikogruppe 5, der er omhandlet i bilag XI til Forordning (EU) 2015/35, bør selskaberne medtage policer for ikkeproportional genforsikring for alle ansvarsrisikogrupper, som er defineret i dette bilag.

Retningslinje 39 - Henførelse og opdeling

1.72. Såfremt en ansvarsforsikring eller en proportional ansvarsforsikring sælges på pakkebasis, herunder dækninger, der falder ind under én eller flere af ovenstående risikogrupper, bør selskaberne opdele og henføre præmierne for hver dækning til den risikogruppe, der er mest hensigtsmæssig for den relevante dækning.

1.73. Selskaberne bør kunne tilvejebringe understøttende dokumentation og begrundelse for sådanne henførelser.

1.74. Selskaberne bør anvende en proportional tilgang ved gennemførelse af de ovenfor nævnte retningslinjer for opdeling.

Afsnit IX: Særlige overvejelser ved koncernberegning

Retningslinje 40 - Vurdering af genforsikring

1.75. Såfremt den koncerninterne genforsikring skal anvendes forud for enhver ekstern genforsikring i selskabet, bør det deltagende selskab "anse" den interne genforsikring for at være indført med henblik på at beregne effekten af den eksterne genforsikring.

Overholdelse og indberetningsregler

1.76. Dette dokument indeholder retningslinjer udstedt i henhold til artikel 16 i EIOPA-forordningen. I overensstemmelse med EIOPA-forordningens artikel 16, stk. 3, skal de nationale kompetente myndigheder bestræbe sig på bedst muligt at efterleve disse retningslinjer og henstillinger.

1.77. Kompetente myndigheder, der efterlever eller agter at efterleve disse retningslinjer, bør på passende vis indarbejde dem i deres lov- eller tilsynsrammer.

1.78. Kompetente myndigheder underretter EIOPA om, hvorvidt de efterlever eller agter at efterleve disse retningslinjer, og angiver deres begrundelse for eventuelt manglende efterlevelse senest to måneder efter udstedelsen af de oversatte versioner.

- 1.79. Hvis de kompetente myndigheder ikke har svaret inden denne dato, anses de for ikke at efterleve indberetningen og indberettes i overensstemmelse hermed.
- 1.80. Afsluttende bestemmelse om revision
- 1.81. Disse retningslinjer revideres af EIOPA.

Teknisk bilag I: Opdelings- eller gensammenlægningsmetodernes funktion

I dette bilag beskrives det, hvordan afsnit V anvendes, og mere generelt, hvordan opdelings-/gensammenlægningsmetoderne fungerer med henblik på at anvende en relevant og konsistent tilgang til forskellige genforsikringsdækninger i delmodulet for skadesforsikringskatastrofer. Der anføres to metoder, og selskabet skal beslutte sig for, hvilken af de to metoder der er mest hensigtsmæssig

Princippet bag metode 0:

Ved anvendelse af metode 0 til estimering af genforsikringserstatning for dækninger med overordnet erstatningsbegrænsning ("aggregate cover") anvender selskabet den delte dækning til resultatet under hvert delmodul og sikrer, at den antagne genforsikringserstatning ligger inden for policens grænser.

Princippet bag metode 1:

Ved anvendelse af metode 1 til estimering af genforsikringserstatning for dækninger med overordnet erstatningsbegrænsning ("aggregate cover") bør selskaberne identificere den mest detaljerede komponent (eller første fælleskomponent) i flowdiagrammet for skadesforsikringsrisici, som omfatter de relevante delmoduler.

- a) Ved dækninger med overordnet erstatningsbegrænsning for tab i forbindelse med storm og hagl ville denne komponent være Nat Cat.
- b) Ved dækninger med overordnet erstatningsbegrænsning for tab i forbindelse med storm og motorkøretøjer ville denne komponent være NL Cat.

Næste skridt er at finde det diversificerede bruttotab for denne komponent eller første fælleskomponent og derefter henføre tilbage til mere detaljerede komponenter med henblik på at anvende dækningen med overordnet ansvarsbegrænsning. De relevante komponenter lægges derefter sammen for at beregne $SCR_{NL\ cat}$.

1) Storm – genforsikring på landeniveau (/regionsniveau) - EØS

- a) Beregn det diversificerede bruttotab på EØS-niveau under hensyn til diversificeringseffekterne mellem landene/regionerne.
- b) Tilbagefør (opdeling i henhold til retningslinje 7) til landeniveau inden for EØS (bruttotab pr. land, men EØS-diversificeret).
- c) Anvend genforsikringsdækning på landeniveau til bruttotab pr. land, men EØS-diversificeret.
- d) Læg de diversificerede landekomponenter (netto) sammen for at få SCR_{wind} med fradrag af genforsikringsdækningen på landeniveau.

2) Storm (EØS og ikke-EØS) - genforsikring på lande-/regionsniveau for EØS- og ikke-EØS samt genforsikringsdækning (alle områder)

- a) Trin i punkt 1) for genforsikringsdækning på landeniveau inden for EØS.
- b) Trin i punkt 1) for genforsikring på landeniveau uden for EØS (erstatte ikke-EØS med EØS og retningslinje 8 med retningslinje 7).

- c) Beregn det diversificerede bruttotab på stormrisikoniveau (med fradrag af genforsikringsdækninger på landeniveau og under hensyn til diversificeringseffekter mellem EØS og ikke-EØS).
- d) Anvend dækninger med overordnet erstatningsbegrænsning for EØS og ikke-EØS for at nå frem til SCR_{wind} (netto) (med fradrag af dækninger med overordnet erstatningsbegrænsning på både lande- og EØS-/ikke-EØS-niveau).

3) Storm – genforsikring på landeniveau efterfulgt af dækning med overordnet erstatningsbegrænsning for storm og hagl

Det forventes typisk, at nedenstående metode anvendes til delt dækning for storm og hagl.

Metode 1

- a) Udfør de i punkt 2) anførte trin [de i punkt 1) anførte trin er tilstrækkelige, hvis der ikke er nogen dækning med overordnet begrænsning for EØS/ikke-EØS] for storm og hagl for at nå frem til SCR_{wind} (netto) og SCR_{hail} (netto) (med fradrag af dækninger med overordnet erstatningsbegrænsning på landeniveau).
- b) Beregn det diversificerede tab på Nat Cat-niveau (med fradrag af dækning på landeniveau under hensyn til diversificeringseffekterne mellem alle delmodulerne for Nat Cat, men med dækninger med overordnet erstatningsbegrænsning).
- c) Tilbagefør til delmoduler for storm og hagl (formentlig spredt) for at nå frem til SCR_{wind}^* og SCR_{hail}^* (med fradrag af dækninger med overordnet erstatningsbegrænsning på landeniveau, men Nat Cat-diversificeret).
- d) Anvend dækning med overordnet erstatningsbegrænsning på tværs af SCR_{wind}^* (netto) og SCR_{hail}^* (netto) for at nå frem til $SCR_{windhail}$ (netto) (med fradrag af dækninger med overordnet erstatningsbegrænsning på landeniveau for storm og hagl).
- e) Læg $SCR_{windhail}$ (netto) sammen med $SCR_{earthquake}$ (netto), SCR_{flood} (netto) og $SCR_{subsidence}$ (netto) for at nå frem til SCR_{natcat} (netto) (med fradrag af dækninger med overordnet erstatningsbegrænsning på landeniveau for storm og hagl).

Metode 0 - (forventes ikke at blive anvendt, men der er anført en beskrivelse af metoden nedenfor):

- a) Udfør de i punkt 2) anførte trin for storm og hagl separat for at nå frem til SCR_{wind} (netto) og SCR_{hail} (netto).
- b) Anvend den delte dækning separat for delmodulerne for storm og hagl.
- c) Diversificér alle delmodulerne for naturkatastrofer for at nå frem til SCR_{natcat} (netto).
- d) Kontrollér, at SCR_{natcat} (netto) ikke genererer erstatninger på den delte dækning med overordnet erstatningsbegrænsning, som er større end den maksimalt tilladte.
- e) Hvis dette er tilfældet, skal metode 1 anvendes.

4) Genforsikring på landeniveau for storm og risikospecifikt for motorkøretøjer efterfulgt af dækning med overordnet erstatningsbegrænsning for storm og motorkøretøjer i forhold til tredjemand.

Som ovenfor forventes det, at metode 1 anvendes.

Metode 1

- a) Udfør de i punkt 2) anførte trin [de i punkt 1) anførte trin er tilstrækkelige, hvis der ikke er nogen dækning med overordnet erstatningsbegrænsning for EØS/ikke-EØS] for storm for at nå frem til SCR_{wind} (med fradrag af dækninger med overordnet erstatningsbegrænsning på landeniveau).
- b) Anvend specifik dækning med overordnet erstatningsbegrænsning for motorkøretøjer i forhold til tredjemand for at nå frem til SCR_{motor} (med fradrag af den risikospecifikke dækning med overordnet erstatningsbegrænsning).
- c) Beregn diversificerede tab på SCR_{natcat} - og $SCR_{man-made}$ -niveau (med fradrag af dækningen med overordnet erstatningsbegrænsning for vind på landeniveau og den risikospecifikke dækning med overordnet erstatningsbegrænsning for motorkøretøjer i forhold til tredjemand) ved hjælp af resultater fra andre delmoduler for SCR_{natcat} og $SCR_{man-made}$.
- d) Beregn det diversificerede tab på SCR_{cat} -niveau under hensyn til diversificeringseffekter mellem SCR_{natcat} og $SCR_{man-made}$ (med fradrag af dækninger med overordnet erstatningsbegrænsning på landeniveau og den risikospecifikke dækning med overordnet erstatningsbegrænsning for motorkøretøjer, men med tillæg af dækningen med overordnet erstatningsbegrænsning for vind og motorkøretøjer) og tilbageførsel ("opdeling med spredning"-metoden) til SCR_{natcat}^* og $SCR_{man-made}^*$ og tilbage igen til SCR_{wind}^* og SCR_{motor}^* (med fradrag af specifik genforsikringsdækning for vind og motorkøretøjer i forhold til tredjemand på landeniveau, men SCR_{cat} -diversificeret).
- e) Anvend dækning med overordnet erstatningsbegrænsning for vind og motorkøretøjer i forhold til tredjemand for at nå frem til $SCR_{windmotor}$ (netto).
- f) SCR_{cat} (efter dækning med overordnet erstatningsbegrænsning) = SCR_{cat} (før dækning med overordnet erstatningsbegrænsning) - SCR_{wind} - SCR_{motor} + $SCR_{windmotor}$ (efter dækning med overordnet erstatningsbegrænsning) (netto).